

Wufny tehodla tu swjeru, a kedzbuymy derje, so bychmy my, kiz my Boze Sstowo mamy, tejs Boha lubowali, to je, jemu posluschni byli, po jeho Sstowi swjeru czinili a rekli: O Kneze Nesom Kryschce, ty by mi mojej Woczi wotewrit, so ja njetk widzu, kak ty me psches twoju Ssmerecz wot Njehow wumot a psches twoje Horjestacze praweho a k Herbejnebeskeho Naja a wjeczneho Ziwjenja sezinit by. Moj luby Kneze, ja so czi dzakuju sa tajfu wulku newureknenu Nadu a zu tejs sa so rad czinicz, schtoz widzu, so zesch wotemne czinene mjecz!

Ty by mi pschifasal Nana a Maczer czeszicz: ja zu so Luboszu rad czinicz. Ty by mi pschifasal mojemu Knestwu swjernje pluzicz, swjeru dzjelacz, a posluschny bycz; ja tejs zu so rad czinicz. Ty by me k Hospodarej stworit, luby Bozo, ja zu bohabojasny bycz, schitko, schtoz so mi salezi czinicz, s Wochtom a s Luboszu czinicz, haj, swoje Ziwjenje zu ja rad schi pschi tym wostajicz, dyzli so bych nechal tebi posluschny bycz, mojim Dziejom a Gzeledzi swjeru prjotk stacz aby jich pohorschicz. To je ta prawa Bojojz, kotraz swojeho Sstowa pschindz dyrbi, a rjeka Boha prawje s Wutrobu lubowacz. Wjercze mi koblje, to možno neje, so by Boh tajkich bohabojasnych a posluschnych Kscheszijanow, kiz Boha a jeho Sstowo czeszja a lubuja, nedyrbjat sa so czeszicz, a jim Sbozje a Pschibwanje dacz.

Dzi da kojzdy do swojeje Wutroby, a rosladuj so, kak daloko won Boha lubuje? Pschetoz, kajz ja praju, Boha lubowacz, nestane so jeno s Wychlemi, jako czi wrotni Michojo sebi myslja; ale Boha lubowacz rjeka, kajz ton Knes na druhim Mjeszi rekne, teho Blischeho lubowacz.

Pschetoz schtuž swojeho Blischeho, praji Jan, nelubuje, kotrehoz won widzi, kak moze ton Boha lubowacz, kotrehoz won newidzi? Tehodla praji Boh tak: Zeschli me lubowacz, da ladaj, so by twojeho Nana a Maczer, twoje Dziejzi, twojeho Muza, twoju Mandzelsku, twojeho Knesa, twoju Knenju lubowal, to zu ja wot tebe mjecz. Tu so derje rosladuj, hacz ty to schudzom czinisch, da budzesch namafacz, hacz Boha lubujesch, aby by jeho Nepscheczjel.

Pschetoz, kajz ja praju, jich je malo, haj czi Kscheszijenjo so jo sami, kiz Boze Sstowo maju, a Krysstusa lubuja, hacz runje niz tak dokonjanje, kajz bychu dyrbeli. Czi praja: Ja zu sa so s Wutrobu mojemu Blischemu czinicz, schtoz so mi pluscha. Jeli so pak me dyrbjat drudy Njem, Neszerpliwosz a drubi Brach pschewatacz da budze mi to samo s Wutrobu zel, a ja zu so sa so wobrocicz. Kscheszijenjo to czinja: czi drusy pak, kiz Kscheszijenjo nejsu, neczinja jo.

Steho mozemy wjeszje wedzicz, so sweczjo schizy Burja a Bjergarjo, Dziejzi a Gzeledz, Schofarjo a Poddani, teho Gzerta su; pschetoz woni su Bozi Nepscheczjeljo, dokelz wo jeho Sstowo a Pschifasnju nerodza. Sa to, so je jich stworit, jim Gzeto a Duschu dat, Jysz a Picz wobradzit; haj, so won swojeho jeniczkeho narodzeneho Ssyna sa nich dat je, sa to, pomjerkujcze, sa spjewasu jemu woni tu Pjesniczku, kotraz so sapoczne: Sidzenje, Sidzenje, ja wo tebe nerodzu, ja cze necham re. A dy bych jeno moli, haj s Nebesow delje dyrbeli jeho stornicz, tak lubo maju woni jeho Sstowo a Pschifasnju. Woladam so czi na tajku Lubosz! Rjeka to Boha lubowacz, dyz by Bohu a jeho Sstowu napscheczjwo? dyz ty sa to teho Gzerta sameho, a jeho Naduwanje Kskomnistwu,